

HET RECHT OP HEILIGE DINGEN

Wanneer dan nog de priester een ziel met zijn geld zal gekocht hebben, die zal daarvan eten; en de ingeborene van zijn huis, die zullen van zijn spijs eten. Leviticus 22:11

Vreemdelingen, reizigers en dienstknechten mochten als zij ingehuurd werden niet van de heilige dingen eten. En zo is het dus nog steeds in geestelijke zaken. Maar twee soorten waren vrij om te eten van de heilige tafel, degenen die werden gekocht met het geld van de priester en degenen die in het huis van de priester waren geboren. Gekocht en geboren, dit waren de twee onbetwistbare bewijzen van een recht op heilige dingen. Gekocht. Onze grote Hogepriester heeft allen die hun vertrouwen in Hem stellen met een prijs gekocht. Zij zijn Zijn absolute eigendom - helemaal van de Heere. Niet voor wat zij in zichzelf zijn, maar omwille van hun eigenaar worden ze toegelaten tot dezelfde voorrechten die Hijzelf geniet, en "Ook zullen zij van Zijn spijs eten". Hij heeft spijs om te eten wat de wereldlingen niet kennen. "Omdat gij van Christus zijt," daarom zult gij delen met uw Heere. Geboren. Dit is een zelfde manier om van het voorrecht te genieten. Als geborenen in het huis van de priester nemen we onze plaats in bij de rest van het gezin. De wedergeboorte maakt ons mede-erfgenamen en van hetzelfde lichaam, en daarom heeft Hij de vrede, de vreugde, de glorie die de Vader aan Christus heeft gegeven, ook aan ons gegeven. Verlossing en wedergeboorte hebben ons een dubbele aanspraak gegeven op de goddelijke vergunning van deze belofte.

